

Czwartek, 20 października 2022 r.

P9_TA(2022)0370

Nieakceptowanie rosyjskich dokumentów podróży wydawanych w Ukrainie i Gruzji ***I

Poprawki przyjęte przez Parlament Europejski w dniu 20 października 2022 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie nieuznawania rosyjskich dokumentów podróży wydawanych w okupowanych regionach zagranicznych (COM(2022)0662 – C9-0302/2022 – 2022/0274(COD)) (1)

(Zwykła procedura ustawodawcza: pierwsze czytanie)

[Poprawka 1]

(2023/C 149/16)

POPRAWKI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

do wniosku Komisji

Wniosek

Decyzja Parlamentu europejskiego i Rady

w sprawie *nieakceptowania* rosyjskich dokumentów podróży wydawanych w Ukrainie i Gruzji

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 77 ust. 2 lit. a) i b),

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W związku z nielegalną aneksją Autonomicznej Republiki Krymu i miasta Sewastopol przez Federację Rosyjską w 2014 r. oraz ciągłymi destabilizującymi działaniami Rosji we wschodniej Ukrainie Unia Europejska wprowadziła już sankcje gospodarcze w odpowiedzi na działania Rosji destabilizujące sytuację w Ukrainie, powiązane z niepełnym wdrożeniem porozumień mińskich; sankcje w odniesieniu do działań podważających integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażających; sankcje w odpowiedzi na nielegalną aneksję Autonomicznej Republiki Krymu i miasta Sewastopol przez Federację Rosyjską.
- (2) Jako sygnatariusz porozumień mińskich Federacja Rosyjska ponosi wyraźną i bezpośrednią odpowiedzialność za działania na rzecz pokojowego rozwiązania konfliktu zgodnie z odnośnymi zasadami. Podejmując decyzję o uznaniu niekontrolowanych przez rząd regionów wschodniej Ukrainy za niepodległe podmioty, Federacja Rosyjska wyraźnie naruszyła porozumienia mińskie, które przewidują całkowity powrót tych obszarów pod kontrolę rządu Ukrainy.
- (3) Decyzja **ta** oraz wynikająca z niej decyzja o wprowadzeniu rosyjskich wojsk na te obszary dodatkowo podważają suwerenność i niezależność Ukrainy oraz stanowią poważne naruszenie prawa międzynarodowego i umów międzynarodowych, w tym Karty Narodów Zjednoczonych, aktu końcowego z Helsinek, Karty paryskiej i memorandum budapeszteńskiego.

(1) Sprawa została odesłana do komisji właściwej w celu przeprowadzenia negocjacji międzyinstytucjonalnych na podstawie art. 59 ust. 4 akapit czwarty Regulaminu (C9-0302/2022).

Czwartek, 20 października 2022 r.

- (3a) 24 lutego 2022 r. Rada Europejska wraz ze swoimi partnerami międzynarodowymi z całą mocą potępiła niczym niesprokowaną i nieuzasadnioną agresję wojskową Rosji wobec Ukrainy i wyraziła pełną solidarność z Ukrainą i jej obywatelami. Ponadto Rada Europejska zażądała, by Rosja niezwłocznie zaprzestała działań wojskowych, bezwarunkowo wycofała wszystkie siły i sprzęt wojskowy z całego terytorium Ukrainy oraz w pełni respektowała integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy w jej granicach uznanych przez społeczność międzynarodową⁽¹⁾. Stanowisko to Rada Europejska potwierdziła dnia 25 marca 2022 r., dnia 31 maja 2022 r. i dnia 24 czerwca 2022 r.⁽²⁾
- (4) Agresja wojskowa, która ma miejsce w państwie graniczącym z Unią Europejską, taka jak ta, do której doszło w Ukrainie i która doprowadziła do zastosowania środków ograniczających, uzasadnia wprowadzenie środków mających na celu ochronę podstawowych interesów bezpieczeństwa Unii i jej państw członkowskich.
- (5) Od czasu nielegalnej aneksji Krymu, która nastąpiła dnia 18 marca 2014 r., Rosja wydaje rosyjskie międzynarodowe paszporty mieszkańcom Krymu. Dnia 24 kwietnia 2019 r. prezydent Federacji Rosyjskiej podpisał dekret upraszczający procedurę uzyskiwania rosyjskiego obywatelstwa przez mieszkańców obszarów ukraińskich regionów donieckiego i ługańskiego niekontrolowanych przez rząd, w tym wydawania tym mieszkańcom rosyjskich paszportów międzynarodowych. Na mocy dekretu z dnia 11 lipca 2022 r. Federacja Rosyjska objęła praktyką wydawania zwykłych rosyjskich paszportów międzynarodowych inne obszary Ukrainy niekontrolowane przez rząd, w szczególności regiony chersoński i zaporoski. W maju 2022 r. Federacja Rosyjska wprowadziła uproszczoną procedurę nadawania obywatelstwa rosyjskiego osieroconym dzieciom z tzw. Donieckiej Republiki Ludowej i tzw. Ługańskiej Republiki Ludowej, a także z Ukrainy. Dekret ma również zastosowanie do dzieci pozbawionych opieki rodzicielskiej i osób niemających zdolności do czynności prawnych będących mieszkańcami tych dwóch okupowanych regionów. Systematyczne wydawanie rosyjskich paszportów w tych okupowanych regionach stanowi kolejne naruszenie prawa międzynarodowego oraz podważenie integralności terytorialnej, suwerenności i niezależności Ukrainy. Jeżeli chodzi o Gruzję, dnia 1 września 2008 r. Rada Europejska zdecydowanie potępiła jednostronną decyzję Rosji w sprawie uznania niepodległości Abchazji i Osetii Południowej i wezwała inne państwa, by odmówiły uznania ich niepodległości⁽³⁾.
- (5a) Unia i jej państwa członkowskie oraz Islandia, Norwegia, Szwajcaria i Liechtenstein nie uznały nielegalnej aneksji i potępiły bezprawne zajęcie regionów i terytoriów Ukrainy przez Federację Rosyjską. Dotyczy to w szczególności aneksji Autonomicznej Republiki Krymu i miasta Sewastopol i zajęcia regionów donieckiego i ługańskiego, ale również późniejszego bezprawnego zajęcia wschodnich i południowych regionów Ukrainy, czyli regionów chersońskiego i zaporoskiego. Rosyjskie dokumenty podróży wydane w tych regionach nie są uznawane lub są obecnie przedmiotem procedury prowadzącej do ich nieuznawania przez państwa członkowskie oraz Islandię, Norwegię, Szwajcarię i Liechtenstein. To samo dotyczy dokumentów podróży wydawanych na gruzińskich terytoriach Abchazji i Osetii Południowej, które obecnie nie są kontrolowane przez rząd Gruzji (zwane dalej „terytoriami separatystycznymi”).
- (6) W celu zapewnienia wspólnej polityki wizowej i wspólnego podejścia do kontroli, którym podlegają osoby przekraczające granice zewnętrzne, żadne rosyjskie dokumenty podróży wydawane w okupowanych regionach lub na okupowanych terytoriach w Ukrainie lub na terytoriach separatystycznych w Gruzji wymienionych w załączniku do niniejszej decyzji lub wydawane osobom zamieszkałym w tych regionach i na tych terytoriach nie powinny być akceptowane jako ważne dokumenty podróży do celów wydawania wiz i przekraczania granic zewnętrznych. Państwa członkowskie powinny mieć możliwość wprowadzenia odstępstwa dla osób, które były rosyjskimi obywatelami w dniu, w którym rosyjskie dokumenty zaczęły być wydawane w odnośnych okupowanych regionach lub na odnośnych okupowanych terytoriach lub na terytoriach separatystycznych, lub dla zstępnych tych osób.
- (6a) Niniejsza decyzja nie narusza kompetencji państw członkowskich w zakresie uznawania dokumentów podróży.
- (6b) Ze względu na pewność i przejrzystość prawa Komisja powinna sporządzić, z pomocą państw członkowskich, wykaz nieakceptowanych rosyjskich dokumentów podróży w podziale na regiony lub terytoria. Wykaz, który ma sporządzić Komisja, powinien zawierać daty, od których przedmiotowe rosyjskie dokumenty podróży zaczęły być wydawane we wspomnianych regionach lub na wspomnianych terytoriach oraz od których wydane po nich dokumenty podróży nie powinny być akceptowane.

(1) Konkluzje Rady Europejskiej z dnia 24 lutego 2022 r.

(2) Konkluzje Rady Europejskiej z dnia 25 marca 2022 r., dnia 31 maja 2022 r. i dnia 24 czerwca 2022 r.

(3) Konkluzje prezydencji z nadzwyczajnego posiedzenia Rady Europejskiej z dnia 1 września 2008 r. (12594/2/08 REV2).

Czwartek, 20 października 2022 r.

Wykaz powinien zostać przyjęty w drodze aktu wykonawczego, opublikowany w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej i włączony do wykazu dokumentów podróży sporządzonego zgodnie z decyzją Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1105/2011/UE⁽⁴⁾, a także określony w towarzyszącej mu tabeli dokumentów podróży wydawanych przez państwa trzecie i podmioty terytorialne, która jest publicznie dostępna w internecie.

- I
- (10) Niniejsza decyzja nie wpływa na prawo obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się, w tym na możliwość wjazdu takich członków rodziny na terytorium państw członkowskich bez ważnego dokumentu podróży w rozumieniu w szczególności dyrektywy 2004/38/WE oraz umów o swobodnym przepływie osób zawartych przez Unię i państwa członkowskie, z jednej strony, a niektóre państwa trzecie, z drugiej strony. Dyrektywa 2004/38/WE zezwala, na warunkach w niej określonych, na ograniczenia swobodnego przemieszczania się uzasadnione względami porządku publicznego, bezpieczeństwa publicznego i zdrowia publicznego.
- (11) Niniejsza decyzja nie narusza praw podstawowych i jest zgodna z zasadami uznanymi w szczególności w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej. Niniejsza decyzja nie powinna naruszać prawa do azylu.
- (12) **Jak przypomniano w komunikacie Komisji zawierającym wytyczne operacyjne dotyczące zarządzania granicami zewnętrznymi w celu ułatwienia przekraczania granicy między UE a Ukrainą, państwo członkowskie może zezwolić na wjazd na swoje terytorium obywatelom państw trzecich, którzy nie spełniają jednego lub kilku z warunków określonych w art. 6 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/399 (warunki wjazdu obywateli państw trzecich), ze względów humanitarnych, ze względu na interes państwowy lub zobowiązania międzynarodowe. To szerokie odstępstwo powinno być stosowane podczas obecnego kryzysu, aby umożliwić wjazd wszystkim osobom uciekającym przed konfliktem w Ukrainie.** Państwa członkowskie zachowują możliwość zezwolenia posiadaczom dokumentów podróży objętych niniejszą decyzją, którzy nie skorzystali z przysługującego im prawa do ubiegania się o ochronę międzynarodową, na wjazd na terytorium państw członkowskich w indywidualnych przypadkach, jak przewidziano w art. 25 i 29 rozporządzenia (WE) nr 810/2009 oraz art. 6 ust. 5 rozporządzenia (UE) 2016/399.
- (12a) **W celu uwzględnienia istotnych zmian prawnych i politycznych należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 TFUE w odniesieniu do zmiany niniejszej decyzji poprzez dodanie lub usunięcie regionów lub terytoriów wymienionych w załączniku. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów, oraz aby konsultacje te prowadzone były zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa⁽⁵⁾. W szczególności, aby zapewnić Parlamentowi Europejskiemu i Radzie udział na równych zasadach w przygotowaniu aktów delegowanych, instytucje te otrzymują wszelkie dokumenty w tym samym czasie co eksperci państw członkowskich, a eksperci tych instytucji mogą systematycznie brać udział w posiedzeniach grup eksperckich Komisji zajmujących się przygotowaniem aktów delegowanych.**
- (12b) **Aby umożliwić Unii szybkie reagowanie w gwałtownie zmieniającej się sytuacji, należy przewidzieć natychmiastowe stosowanie odpowiedniego aktu delegowanego zmieniającego załącznik do niniejszej decyzji, jeżeli jest to uzasadnione szczególnie pilną potrzebą. W przypadku stosowania procedury pilnej szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów.**
- (13) Celem niniejszej decyzji jest usprawnienie funkcjonowania wspólnej polityki wizowej i strefy Schengen. Cele te nie mogą zostać osiągnięte przez państwa członkowskie działające samodzielnie. W związku z tym konieczne jest wprowadzenie na szczeblu Unii obowiązku **nieakceptowania** niektórych dokumentów podróży do celów wydawania wiz i przekraczania granic zewnętrznych. W związku z tym Unia może podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności, określoną w tym artykule, niniejsza decyzja nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.

⁽⁴⁾ Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1105/2011/UE z dnia 25 października 2011 r. w sprawie wykazu dokumentów podróży, które uprawniają posiadacza do przekraczania granic zewnętrznych i mogą być wizowane oraz w sprawie ustanowienia mechanizmu sporządzania takiego wykazu (Dz.U. L 287 z 4.11.2011, s. 9).

⁽⁵⁾ Dz.U. L 123 z 12.5.2016, s. 1.

Czwartek, 20 października 2022 r.

- (14) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu nr 22 w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej decyzji i nie jest nią związana ani jej nie stosuje. Ponieważ niniejsza decyzja stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, zgodnie z art. 4 tego protokołu Dania – w terminie sześciu miesięcy po przyjęciu przez Radę niniejszej decyzji – podejmuje decyzję, czy dokona jej transpozycji do swego prawa krajowego.
- (15) Niniejsza decyzja stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, które nie mają zastosowania do Irlandii⁽⁶⁾; Irlandia nie uczestniczy w związku z tym w jej przyjęciu i nie jest nią związana ani jej nie stosuje.
- (16) W odniesieniu do Islandii i Norwegii niniejsza decyzja stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Umowy zawartej przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącej włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen⁽⁷⁾, które wchodzą w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 lit. A i B decyzji Rady 1999/437/WE⁽⁸⁾.
- (17) W odniesieniu do Szwajcarii niniejsza decyzja stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen⁽⁹⁾, które wchodzą w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 lit. A i B decyzji 1999/437/WE w związku z art. 3 decyzji Rady 2008/146/WE⁽¹⁰⁾.
- (18) W odniesieniu do Liechtensteinu niniejsza decyzja stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Protokołu między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu w sprawie przystąpienia Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen⁽¹¹⁾, które wchodzą w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 lit. A i B decyzji 1999/437/WE w związku z art. 3 decyzji Rady 2011/350/UE⁽¹²⁾.
- (19) **W odniesieniu do Cypru, Bułgarii, Rumunii i Chorwacji** art. 1 lit. a) niniejszej decyzji stanowi akt oparty na dorobku Schengen lub w inny sposób z nim związany w rozumieniu, odpowiednio, art. 3 ust. 2 Aktu przystąpienia z 2003 r., art. 4 ust. 2 Aktu przystąpienia z 2005 r. i art. 4 ust. 2 Aktu przystąpienia z 2011 r., natomiast art. 1 lit. b) stanowi akt oparty na dorobku Schengen lub w inny sposób z nim związany w rozumieniu, odpowiednio, art. 3 ust. 1 Aktu przystąpienia z 2003 r., art. 4 ust. 1 Aktu przystąpienia z 2005 r. i art. 4 ust. 1 Aktu przystąpienia z 2011 r.

⁽⁶⁾ Niniejsza decyzja nie wchodzi w zakres środków ustanowionych w decyzji Rady 2002/192/WE z dnia 28 lutego 2002 r. dotyczącej wniosku Irlandii o zastosowanie wobec niej niektórych przepisów dorobku Schengen (Dz.U. L 64 z 7.3.2002, s. 20).

⁽⁷⁾ Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 36.

⁽⁸⁾ Decyzja Rady 1999/437/WE z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie niektórych warunków stosowania Układu zawartego przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącego włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen (Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 31).

⁽⁹⁾ Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 52.

⁽¹⁰⁾ Decyzja Rady 2008/146/WE z dnia 28 stycznia 2008 r. w sprawie zawarcia w imieniu Wspólnoty Europejskiej Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia tego państwa we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen (Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 1).

⁽¹¹⁾ Dz.U. L 160 z 18.6.2011, s. 21.

⁽¹²⁾ Decyzja Rady 2011/350/UE z dnia 7 marca 2011 r. w sprawie zawarcia w imieniu Unii Europejskiej Protokołu między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu w sprawie przystąpienia Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen, odnoszącego się do zniesienia kontroli na granicach wewnętrznych i do przemieszczania się osób (Dz.U. L 160 z 18.6.2011, s. 19).

Czwartek, 20 października 2022 r.

- (20) Ze względu na pilny charakter sytuacji i trwającą nielegalną obecność Rosji w regionach zagranicznych niniejsza decyzja powinna wejść w życie pierwszego dnia po jej opublikowaniu,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Rosyjskie dokumenty podróży wydawane w okupowanych przez Rosję regionach lub na okupowanych przez Rosję terytoriach w Ukrainie lub na terytoriach separatystycznych w Gruzji wymienionych w załączniku lub wydawane osobom zamieszkałym w tych regionach i na tych terytoriach nie są **akceptowane** jako ważne dokumenty podróży do następujących celów:

- a) wydanie wizy zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 810/2009;
- b) przekroczenie granic zewnętrznych zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2016/399.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 2a dotyczących zmiany załącznika przez dodanie lub usunięcie regionów lub terytoriów, jeżeli jest to konieczne w celu uwzględnienia istotnych zmian prawnych i politycznych.

Jeżeli w przypadku gwałtownie zmieniającej się sytuacji jest to uzasadnione szczególnie pilną potrzebą, procedura przewidziana w art. 2b ma zastosowanie do aktów delegowanych przyjętych na podstawie niniejszego artykułu.

Artykuł 1a

Na zasadzie odstępstwa od art. 1 rosyjski dokument podróży, o którym mowa w art. 1, może zostać zaakceptowany:

- jeżeli jego posiadacz był obywatelem rosyjskim przed datami wskazanymi w akcie wykonawczym, o którym mowa w art. 2. Ma to też zastosowanie do zstępnych takiego rosyjskiego obywatela;
- jeżeli jego posiadacz był dzieckiem lub osobą niemającą zdolności do czynności prawnych w chwili, gdy uzyskał obywatelstwo rosyjskie w uproszczonej procedurze naturalizacji na mocy prawa rosyjskiego.

Państwa członkowskie mogą zezwolić posiadaczom dokumentów podróży objętych niniejszą decyzją na wjazd na terytorium państw członkowskich w indywidualnych przypadkach, jak przewidziano w art. 25 i 29 rozporządzenia (WE) nr 810/2009 oraz art. 6 ust. 5 rozporządzenia (UE) 2016/399.

Niniejsza decyzja nie narusza dorobku Unii w zakresie prawa azylowego, a w szczególności prawa do ubiegania się o ochronę międzynarodową.

Artykuł 2

Komisja **sporządza z pomocą państw członkowskich** wykaz dokumentów podróży, o których mowa w art. 1, **w podziale na regiony, terytoria lub terytoria separatystyczne wymienione w załączniku. W wykazie wskazuje się daty, od których te dokumenty podróży zaczęły być wydawane w regionach okupowanych lub na terytoriach okupowanych, w tym na terytoriach separatystycznych.**

Wykaz ten **zostaje przyjęty w drodze aktu wykonawczego, zostaje opublikowany w Dzienniku Urzędowym i zostaje włączony do** wykazu dokumentów podróży sporządzonego zgodnie z decyzją nr 1105/2011/UE.

Artykuł 2a

1. **Powierzenie Komisji uprawnień do przyjmowania aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.**
2. **Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 1, powierza się Komisji na okres dwóch lat.**
3. **Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 1, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej lub w późniejszym terminie określonym w tej decyzji. Nie wpływa ona na ważność już obowiązujących aktów delegowanych.**

Czwartek, 20 października 2022 r.

4. *Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa.*
5. *Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.*
6. *Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 1 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.*

Artykuł 2b

1. *Akty delegowane przyjęte w trybie niniejszego artykułu wchodzi w życie niezwłocznie i mają zastosowanie, dopóki nie zostanie wyrażony sprzeciw zgodnie z ust. 2. Przekazując akt delegowany Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, podaje się powody zastosowania trybu pilnego.*
2. *Parlament Europejski lub Rada mogą wyrazić sprzeciw wobec aktu delegowanego zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 2a ust. 6. W takim przypadku Komisja uchyla akt natychmiast po powiadomieniu jej przez Parlament Europejski lub Radę o decyzji o wniesieniu sprzeciwu.*

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie pierwszego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodnicząca

W imieniu Rady
Przewodniczący

Czwartek, 20 października 2022 r.

ZAŁĄCZNIK

Ukraina

Autonomiczna Republika Krymu i miasto Sewastopol

Region doniecki

Region ługański

Region chersoński

Region zaporoski

Gruzja

Abchazja

Osetia Południowa
